شهرآرا

روزنامه شهر امید و زندگی

SHAHRARAONLINE.IR

۵شنبه 30 05 19

۱۲ صفحه + ۴ صفحه ورزشی + ۱۶ صفحه ویژه میلاد
۲۴ صفحه ویژه شهرآرامحله + ۴ صفحه ویژه پلخمون
۰۹ خرداد ۱۳۹۸ | ۲۴ رمضان ۱۴۴۰
شماره ۲۸۳۸ | ۷۰۰ تومان

۰۹ ۰۳ ۹۸

هسته مرکزی شهر به روایت تاریخ

مروری کوتاه بر سیر تحولات جغرافیایی و فرهنگی بافت پیرامونی حرم مطهر رضوی؛ از گذشته تا امروز

۰۴

در نشست سرمایه‌گذاران طرح نوسازی بافت پیرامونی حرم رضوی با حضور برخی از مسئولان استانی مطرح شد

حمایت استاندار از شهردار و اعضای شورای شهر

۰۶

دوداز سرتان بلند نشود

جمعیت سیگاری‌های دنیا از مرز یک میلیارد نفر گذشت

۱۰

گزینه‌ای عوامانه برای روز مشهد

اظهارات رئیس مرکز پژوهش‌های شورای شهر درباره یکی از گزینه‌های مطرح شده به عنوان روز ملی مشهد

۰۳

برای دفاع از آرمان قدس می‌آییم

وعده دیدار، جمعه ۹ صبح، میدان پانزده خرداد

۰۳

قول استاندار برای پیگیری ثبت جهانی توس

اظهارات رئیس کمیسیون عمران توس در چهارشنبه پاسخ‌گویی

۰۲

فاصله‌ای که از عدل علی(ع) گرفته‌ایم

بررسی وضعیت اقتصادی کشور از نگاه حسین راغفر

۱۲

روزگار سخت تعویض پلاک

مردم از خدمات ارائه شده در مرکز تعویض پلاک بولوار شهید ساجدی مشهد ناراضی اند

گزارش

مقصد «سرزده» این بار، مرکز تعویض پلاک خودرو در بولوار شهید ساجدی است؛ مرکزی که حتما خیلی‌ها تابه‌حال گذرشان به آنجا افتاده است؛ مرکزی که به‌نوعی شناخته‌شده‌ترین مرکز شهر برای خودروداران است؛ چه آن‌ها که خریدارند و چه آن‌ها که فروشنده‌اند. در انتهای بولوار شهیدساجدی، دفاتر اسناد رسمی زیادی وجود دارد. تعداد اتومبیل‌ها و افراد پرونده‌به‌دست که به این سو و آن سو می‌روند، حکایت از نزدیکی ما به مقصد دارد. بیرون از مرکز، دفاتر بیمه و اسناد رسمی، کاروبارشان سکه است و آمد [illegible] دهاز یاد...

۰۲

رمزگشایی از هویت صادرکنندگان نوظهور

گزارشی از آسیب‌های فعالیت ۶۴۰۰ صادرکننده تازه‌وارد

سرپرست سازمان توسعه تجارت ایران می‌گوید: پارسال ۶۴۰۰ صادرکننده جدید وارد کارزار صادرات کشور شده‌اند که پیش از این سابقه‌ای در تجارت خارجی نداشته‌اند. رقابت تازه‌واردها با صادرکننده‌های اصیل، برنده شدن تازه‌واردها در این میدان و خانه‌نشین شدن قدیمی‌های صادرات کشور از تحلیل‌های پرتکرار این روزهاست. در جلسه اخیر صادرکنندگان خراسان رضوی با استاندار نیز مشابه این صحبت‌ها...

۰۶

یادداشت

شاداماد طلبکار و اقتصاد بیمار!

سید جلال فیاضی
فعال رسانه

وقتی هزاران زوج جوان خسته و درمانده از سرگردانی در راهروهای هزارتوی بانک‌ها برای دریافت ۳۰ میلیون تومان وام ازدواج گزارش دادگاه متهمان بانک سرمایه و فریادهای شاه‌داماد طلبکار را که اتفاقا بدون لباس زندانی در دادگاه حاضر شده است شنیدند که: «بدهی من فقط ۸۰ میلیارد تومان است! چرا شلوغش می‌کنید؟! پرداخت می‌کنم!» بسیاری از آن‌ها حتی در ذهن خود هم نمی‌توانستند چنین ارقامی را تصور کنند و صفرهای آن را بشمارند!

هنگامی که جوان مشهدی همشهری من پس از بازگشت از طرقبه حتی نتوانسته بود با دوستانش در رستورانی شکمی از عزا درآورد، شنید که آقای داماد می‌گفت: «اروپاگردی کجا بود؟! من با منشی و خانواده‌ام فقط ۷ بار به امارات و ۵ بار به آلمان و ۴ بار هم به اتریش سفر کرده‌ایم!» چشم‌های گردشده‌اش می‌خواست از حدقه بیرون بزند! خرید بنز و مازراتی چندمیلیاردی و موتور اسکورت پانصدمیلیونی که دیگر جای خود دارد. جالب‌تر اینکه محمدهادی رضوی هم تهیه‌کننده سریال است و هم واردکننده گوشت منجمد! هم یادواره شهدای مدافع حرم برگزار می‌کند به عنوان رئیس شورای سیاست‌گذاری و نیز حتی در جلسه دادگاه با نام فاطمه زهرا(س) سخن آغاز می‌کند، هم وام‌های چنده‌میلیاردی بدون وثیقه می‌گیرد و وثیقه‌اش را ملک خریداری‌شده از وام قرار می‌دهد و البته در رسانه ملی در مذمت آقازاده‌ها هم سخن می‌گوید.

این آقای داماد یک نمونه است. چه بسیار آقازاده‌هایی که زیر سایه پدر به ثروت‌هایی رؤیایی رسیدند و باجناق‌هایی که برای چپاول بیت‌المال فامیل شدند و برادرزاده‌ها و خواهرزاده‌هایی که با مرحمت عموجان و دایی‌جان ره صدساله را یک‌شبه پیمودند. با همه این احوال، به نظر من، آن‌ها را هم نباید شماتت کرد. متهم اصلی اقتصاد بیمار رانتی و ولنگار کشور است که در دامان خود چنین فسادهایی را پرورش می‌دهد!

متهم اصلی نظام بانکی است که تولیدکننده را بر فرش می‌کوبد و ژن‌های خوب را به عرش می‌برد. متهم اصلی نظام بیمار بانکی است که پس از آنکه رقم وام‌های میلیاردی معوقه‌اش از ۱۵۰ هزار میلیارد تومان گذشت اطلاع‌رسانی در این زمینه را با فشار متوقف کرد تا مردم ندانند حالا چقدر از پول آن‌ها در دست رانت‌خوارانی است که برای استرداد آن عجله‌ای هم ندارند. متهم اصلی اقتصاد بیماری است که همه را کاسب می‌کند به طوری که به‌تازگی یک شبکه اجتماعی اسامی ۱۰ نماینده محترم مجلس را منتشر کرده است که از یک تا ۵ شرکت واردات کالا دارند و البته هنوز هم هیچ‌کدام از آن‌ها این خبر را تکذیب نکرده‌اند. در ۴۰ سال پس از انقلاب همه دولت‌ها و مجلس‌هایی که آمده‌اند و رفته‌اند بدون استثنا اصلاح نظام‌های بانکی، پولی، مالی، مالیاتی، واردات و صادرات، گمرک، تولید و توزیع و شفافیت اقتصادی را وعده داده‌اند اما این وعده‌ها هیچ‌گاه تحقق نیافته است. البته برخی از آن‌ها نیز به دام همین اقتصاد فسادزا افتاده و آلوده شده‌اند. تجربه انقلاب نشان می‌دهد که دوره‌های سخت و مقاطعی که کشور در فشار تحریم و کینه‌توزی دشمنان قرار داشته بهترین زمان برای اقدامات پیش‌ران بوده و بسیاری از موفقیت‌ها در شرایط سخت به دست آمده است. اکنون که دشمنان بیش از هر زمان دیگری چنگ و دندان نشان می‌دهند، فرصت آن است که هم‌زمان با تسریع در محاکمه و مجازات، بدون ملاحظه و تبعیض مفسدان اقتصادی و بازپس‌گیری اموال چپاول‌شده، قوای کشور به اقتصاددانان و صاحب‌نظران اقتصادی -که به فضل الهی کم هم نیستند- برای اصلاح ساختارها و مقاوم‌سازی اقتصاد ایران فراخوان بدهند و سیستم بیمار اقتصاد را جراحی و درمان کنند...

ادامه ۰۲

یادداشت

پیشنهاد پیمان عدم تعرض از شعار تا واقعیت

علی‌اصغر داوودی
عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد مشهد

جمهوری اسلامی ایران در طول ۴ دهه اخیر خواستار تغییر در نظم نوین جهانی بوده و همواره از تأثیرپذیری از قواعد نوشته و نانوشته حاکم بر نظام بین‌الملل گریزان بوده است، اما در عمل در چند مقطع مجبور به تن دادن به خواسته‌های نظام بین‌الملل شده است، که آخرین آن‌ها امضای پیمان برجام برای خروج از فشارهای تحریمی برآمده از چند قطعنامه شورای امنیت بود. این چرخش‌های مقطعی در سیاست‌خارجی در شرایط سخت، ساختار تصمیم‌گیری کشور از خود نشان داده است.

اما همواره در طول ۴۰ سال اخیر این سؤال و ابهام مطرح بوده است که در راستای تأمین منافع ملی کشور آیا نمی‌توان بر پایه مؤلفه‌های قدرت ملی و واقعیات موجود داخلی و بین‌المللی، نقشه راهی متفاوت تنظیم کرد. البته که پاسخ مثبت است و قطعا امکان تدوین چنین راهبردی وجود داشته است و دارد. دولت روحانی که تصویر واقع‌بینانه‌تری از فرصت‌های داخلی و تحدیدات و تهدیدات بین‌المللی داشت، سیاست خارجی ایران را بر پایه نظریه اجماع و سازگاری، در اندیشه خود به مسیری بی‌بازگشت هدایت کرد تا در مسیر هماهنگی و ادغام بیشتر در جامعه جهانی گام بردارد، اما با موانعی در داخل مواجه شد و خروج غیرقانونی و سلطه‌گرانه آمریکا از برجام روند حل و فصل احتمالی چالش‌های سیاست خارجی و اجرای کامل برجام را با مانع مواجه کرد و دولت ناگزیر، راهبرد تحمیلی عزیمت به شرق را برگزید، شرقی که توان ایستادگی در برابر آمریکا را ندارد و در راستای منافع ملی خود، ایران را به کارتِ بازی تبدیل کرده است. با توجه به فشارهای جدید بین‌المللی علیه ایران و همراهی برخی کشورهای منطقه خلیج فارس با آمریکا، ایران باید راهبردی نوین مبتنی بر تنش‌زدایی در قبال نظام بین‌الملل اتخاذ کند تا مانع شکل‌گیری اتحاد منطقه‌ای و بین‌المللی علیه خود شود. تبعا ورود به یک پیمان منطقه‌ای هم‌سود با همسایگان، به‌خصوص کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس می‌تواند گام مهمی در این زمینه باشد. آقای ظریف که به عراق سفر کرده بود پس از دیدار با همتای عراقی خود با اشاره به اینکه ایران خواستار بهترین روابط با کشورهای منطقه خلیج فارس است گفت که از همه پیشنهادهای گفت‌وگو و تنش‌زدایی استقبال می‌کند. او تصریح کرد که ایران تاکنون پیشنهادهای مختلفی در مورد امضای «معاهده عدم تعرض» با همه کشورهای خلیج فارس ارائه کرده است. هرچند این پیشنهاد ایران مورد استقبال لاورف، وزیر امور خارجه روسیه، قرار گرفت و اعلام کرد «توافق بر سر حمله نکردن به یکدیگر ممکن است اولین گام برای کاستن از تنش‌ها باشد و ما چنین ساز و کارهایی را صحیح می‌دانیم»، واقعیت آن است که این پیشنهاد آقای ظریف تاکنون مورد استقبال هیچ‌یک از کشورهای منطقه قرار نگرفته است. آن‌ها همچنان نگران اقدامات مخرب علیه امنیت خود از طریق «گروه‌های نیابتی» هستند.

مشخص نیست در صورت امضای چنین پیمانی، این گروه‌ها چه نقشی در این پیمان دارند و چگونه کنترل می‌شوند. به نظر می‌رسد در شرایط کنونی به‌کارگیری دیپلماسی فعال در راستای عادی‌سازی روابط با کشورهای جنوبی خلیج فارس به‌ویژه عربستان سعودی، امری ضرور است. اعلام آمادگی ایران برای مذاکره بر سر بحران یمن و انجام اقدامات سازنده در این زمینه، می‌تواند شروع خوبی برای اعتمادسازی با کشورهای منطقه باشد.

یادداشت

توسعه پیاده‌مداری در خیابان‌های شهری

حمید مسعودی
پژوهشگر اجتماعی جهاد دانشگاهی

در یک راهبرد نادرست، تعریفمان از خیابان را به عهده کارشناسان ترافیک سپردیم و آن‌ها نیز با نگاهی تک‌بعدی، اولویت تردد در خیابان را به خودروهای سواره دادند. خیابان‌های شهر برای تردد بهینه خودروها آماده‌تر شد و شهروندان پیاده هرچه بیشتر از آن حذف شدند. خیابان‌های امروزی در کلان‌شهرها دیگر جایی برای بازی کودکان، مکث و صحبت شهروندان، استراحت و گذران اوقات فراغت، تعامل و سرمایه اجتماعی شهروندان نیست. گویی شهروندان از خیابان‌های شهری گریزان‌اند. خیابان کارکرد اجتماعی خود را از دست داده و کارکرد ترافیکی پیدا کرده است؛ بنابراین شهروندان را از ابتدایی‌ترین و طبیعی‌ترین نعمتشان یعنی پیاده‌روی محروم کرده‌ایم و این محرومیت باعث شده است، شهروندان در حین عبور از معابر شهری، جذابیت، فعالیت و شناخت را از دست بدهند. با وابستگی به حرکت سواره، ترافیک، آلودگی صوتی، آلودگی هوا، مصرف بی‌رویه انرژی و منظر نامناسب گریبان‌گیر شهرها شده است. مدیریت شهری نیز با اولویت‌بخشی به حرکت سواره و تعریض معابر برای عبور خودرو، در پیاده‌مداری موفق نبوده است.

هرگاه حضور شهروندان پیاده را در معابر کاهش دهیم، کیفیت زندگی شهری کاهش می‌یابد و شهر جای مناسبی برای زندگی نخواهد بود. شهروندان با پیاده‌روی می‌توانند حس تعلق بیشتری به شهر داشته باشند و خاطرات و هویت خود را در فضاهای شهری رقم بزنند؛ اما شهروندان خودروسوار، جذابیت حریم خصوصی خودرو، سرعت آن و سلایق شخصی را جایگزین ابعاد فرهنگی و اجتماعی می‌کنند و گویی با خودرومداری، فردگرایی نیز ترویج می‌شود. این مسئله یک نقص جدی در شهرسازی نوین است و لزوم مداخله شهری به نفع شهروندان پیاده را می‌طلبد. معبر پیاده‌مدار، معبری است که همه شهروندان می‌توانند -نه فقط برای فراغت بلکه برای دسترسی به خدمات شهری- با خیالی آسوده، با آرامش، امنیت و به همراه خانواده در معابر تردد کنند. امّا مدیریت شهری چگونه می‌تواند پیاده‌مداری در معابر شهری را توسعه دهد؟

اقدام‌هایی چند را برای پیاده‌مداری معابر شهری می‌توانیم انجام دهیم. در درجه اول باید خیابان‌ها با موانع و نشانه‌ها، برای عابران امن و ایمن شود. در برخی موارد انسداد معابری خاص، هدف حذف کاربری سواره و توجه صددرصدی به حرکت پیاده است. این موضوع در کشور ما نمی‌تواند اولویت باشد، چراکه تردد شهری یک نظام و سامان ندارد؛ اما لازم است در برخی معابر به این نکته فکر کنیم. توجه به حمل‌ونقل عمومی با رویکرد افزایش تعداد وسایل و ارزان‌سازی و کیفیت‌بخشی به آن می‌تواند عابران پیاده را جایگزین سواره کند. دوچرخه‌مداری یکی از دیگر از راهکارهایی است که در شهرهای بزرگ با افزایش تعداد دوچرخه‌های عمومی، ایجاد مسیرهای مشخص، تجهیز معابر آن‌ها، توسعه شرکت‌های عرضه دوچرخه و تسهیل تردد آن‌ها ممکن است. حمایت‌های واقعی و نه نمادین مدیران شهری از حرکت پیاده، با دوچرخه‌سواری، استفاده از حمل‌ونقل عمومی، پیاده‌روی و حذف تردد با خودرو ممکن می‌شود.

جذابیت‌بخشی به معابر شهری می‌تواند شهروندان را برای دقایقی نگه دارد و آن‌ها را از خودرو پیاده کند. برای جذابیت‌بخشی به معابر شهری نیز راهکارهایی همچون اجازه تعمیم برخی فعالیت‌های کسبه به سطح پیاده‌راه، تعریض و زیباسازی کف پیاده‌راه‌ها، استفاده از مبلمان شهری، طراحی فضاهای سبز و پارکلت‌های جذاب، توجه به تردد امن توان‌یابان، هویت‌سازی برای معابر خاص شهری، تغییر نماهای خشن ساختمان‌ها و برگزاری رویدادهای شهری همچون خیابان‌های فرهنگی و اجتماعی پیشنهاد می‌شود. فراموش نکنیم که به پیامدهای سواره‌مداری معابر اشراف کاملی نداریم و همچنان آن را جدی نگرفته‌ایم. با توسعه پیاده‌مداری، شهری سالم و پایدار برای نسل‌های آینده خواهیم داشت و عناصر خلاقیت، نوآوری، نشاط و شادابی را به کودکان و خانواده‌ها هدیه می‌کنیم و شهرها را بیش از این زنده می‌سازیم.

یادداشت

غلامرضا بنی اسدی | روزنامه نگار

روز قدس، یوما... وحدت است؛ تفرقه ممنوع!

روز قدس، یک روز ویژه است. این را همه می‌دانیم اما روز قدس امسال ویژگی‌اش ده‌چندان سال‌های پیش است به چند دلیل که مهم‌ترینش تلاش روزافزون آمریکا برای نهایی کردن «معامله قرن» است و پایان دادن به جنبش مقاومت در سرزمین فلسطین. دلیل دیگر هم همراهی «گاوهای شیرده» عرب منطقه است که تمام‌قد برای بازی در نقشه ترامپ برخاسته‌اند و «رقص شمشیر» می‌کنند. دیگر هم نفس حضور ترامپ در رأس قدرت آمریکا و انتخاب دوباره نتانیاهو در «ا.س.ر.ا.ئ.ی.ل» است که انگار طعم خون نه‌تنها زیر زبان حاکمان مزه کرده که به مزه زیر زبان صهیونیست ساکن اراضی اشغالی هم نشسته است. تند شدن مجادلات میان ایران و «تاجر مرگ» هم مزید بر همه علت‌هاست تا «حساسیت فوق‌العاده» روز قدس امسال را دریابیم. این دریافت هم حتما ما را بیدارتر خواهد کرد و حساس‌تر نیز هم تا مراسم را متناسب با کارکرد ملی، جهان اسلام و بین‌المللی، برگزار کنیم. این می‌طلبد تا راهپیمایی عاری از هر نوع نماد و نشان جناحی و حزبی، یکدست با محوریت قدس برگزار شود و شعارها نیز از کانون واحد و با حدف وحدت همه آحاد مردم و به میدان آوردن ظرفیت حداکثری همگان طراحی شود. واقعیت این است که ما اگرچه درگیر جنگ مستقیم نظامی نیستیم و دشمن را هم قادر به گشودن جبهه‌ای چنین نمی‌دانیم اما جنگ که فقط جنبه نظامی ندارد. ما هم‌اکنون در جنگ تمام‌عیار اقتصادی و فرهنگی و سیاسی با بلوک قدرت هستیم. آن‌ها هم «همه ملت ایران» را هدف برنامه‌های مخربشان قرار داده‌اند. قاعده عقلانیت حکم می‌کند محکوم فضای ساخته آنان نشویم بلکه با تدبیر امور، حاکم میدانی باشیم که می‌خواهند علیه ما بیارایند. قطعا این «حاکمیت» برای ما میسر خواهد بود اگر متناسب با شرایط، درست عمل کنیم. اگر «وحدت حول محور نظام و ایران» را خوب بازتعریف کنیم، اگر بر منافع جناحی خویش به نفع کلان نظام چشم بپوشیم، اگر به عهد اخوت ایمانی برگردیم، می‌شود. از مردم فرهیخته ایران جز درک حساسیت شرایط و تعمیق برادری انتظار نیست چه خوب می‌دانیم که دشمن، ما را شقه‌شقه می‌خواهد پس هر فرد و گروهی که پلاکارد تفرقه بلند کند، بازیگر نقشه صهیونیست‌هاست. هر کس «روز جهانی قدس» را به روز تسویه حساب جناحی فروکاهد قطعا شخصیت خودش به اندازه سرباز آن رژیم فرو خواهد کاست. این درست که ما مشکلات و مصائب بی‌شماری داریم و هر روز هم با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم اما کیست که نداند بخش بسیاری از این مصائب را همین دشمن به وجود آورده است؟ کیست که نداند ما اگر با هم باشیم خیلی راحت‌تر و با هزینه کمتر بر مشکلات فائق خواهیم آمد. کیست که نداند با بنیان مرصوص می‌توانیم از این پیچ تاریخی عبور کنیم؟ باری ما «با هم» می‌توانیم راه را باز کنیم. کور شود چشمی که این وحدت را نمی‌تواند دید. لال شود زبانی که به تفرقه در کام بچرخد. بشکند دستی که علم تفرقه بردارد. بمیرد آن که در نقشه دشمن بازی کند. به آغاز سخن برگردیم. روز قدس، یک روز ویژه است و روز قدس امسال ویژه‌تر از همیشه. با درک درست شرایط، شانه‌به‌شانه هم به میدان بیاییم.